

bluffnummer, og som ender med et ufinansieret forslag fra regeringen, efter at vi har haft en forvirrende, men meget underholdende sommer med forvirrende og modsatte ministerudmeldinger.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg bliver desværre nødt til at vende tilbage til dødepakken igen, for Socialdemokratiet stemte jo nej til Dansk Folkepartis forslag om at tilbageføre dødepakken for kort tid siden. Så Socialdemokratiet må da have en politik på området, og vi må da kunne kræve et svar på: Hvad er Socialdemokratiets politik med hensyn til dødepakken?

Og så bliver jeg nødt til lige at tale lidt om førtidspensionisterne. Jeg har ikke hørt et eneste ord om de 270.000 førtidspensionister, der bliver dybt diskrimineret, når førtidspensionsreformen træder i kraft i 2003. De bliver jo økonomisk stillet langt, langt ringere.

Derfor vil jeg høre: Er der slet ingen muligheder for, at man via den nuværende finanslov gradvis kan hjælpe de 270.000 op på samme måde, som a-holdet får i 2003?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne kvittere over for hr. Jan Petersen for et klart svar: Ja, vi får nye grønne afgifter, vi er på vej til at få dem implementeret. Jeg kan godt forstå, hr. Jan Petersen ligesom gerne vil dæmpe den her diskussion ned, for vi har jo dårlige erfaringer. Før i tiden – og vi behøver kun at gå tilbage til lige før sidste valg – hørte vi igen og igen og igen: Regeringen har ingen tanker om økonomiske indgreb – ingen overhovedet. Der gik tre måneder, så blev det pinse, og så fik vi pinsepakken.

Så det er klart, at befolkningen i dag begynder at blive nervøs og siger: Hvad er der nu i gære? Og når man ligefrem her til morgen kan se, at økonomiministeren bliver citeret i Børsen for: »Jelved parat til ny kartoffelkur«, så er det klart, man begynder at spørge: Hvad er der nu i gære? For det var de samme toner, vi hørte sidste gang, og der endte det jo med, at vi fik et indgreb.

Derfor vil jeg kun sige til hr. Jan Petersen: Kan vi få en klar bekræftelse på, at det ikke er tilfældet?

Og så vil jeg gerne spørge hr. Jan Petersen: Er der nogen forslag fra regeringens side om at gøre noget for de svageste grupper, der bliver

ramt af de grønne afgifter, fordi de vender den tunge ende nedad? For et folkepensionistægtepar er udgifterne steget med 115 pct. på grund af betaling af grønne afgifter. En direktørfamilie har haft en stigning på 32 pct. Er det rimeligt, at det er direktøren, der går fri, og at man f.eks. rammer et pensionistægtepar her?

Hr. Jan Petersen skylder os en forklaring.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Jan Petersen, og jeg gør opmærksom på, at der er 3 minutter denne gang.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Frank Aaen ville gerne have mig til på forhånd at bekræfte eller afkræfte, hvad vi vil være med til. Det vil jeg ikke; det er ikke her, der bliver givet tilsagn eller frasagn fra vores side.

Men jeg vil gerne give en vurdering af, hvad der er muligt, og det er ikke muligt, vil jeg gerne sige til hr. Frank Aaen, at få ophævet satspuljeforliget. Det kan lige så godt siges klart. Vi ønsker ikke at ophæve satspuljeforliget.

Men det andet, der så også skal være klart, er, at vi også er optagede af, og derfor er det også angivet som et tema i finanslovsforslaget, at få set på, om der er problemstillinger for mennesker, der er sårbare – det kan også være økonomisk sårbare, fordi deres forsørgelsesgrundlag er skruet hårdt sammen. Vi vil se på, om vi kan finde noget, som både er et fornuftigt og socialpolitisk forsvarligt svar på de problemer. Så det tilsagn vil jeg give, at vi gerne vil være med til også med lup at se på, om der er grupper, hvor den sociale forsørgelse ikke er korrekt. Men jeg vil ikke begive mig ind i et løfte om, hvor og hvem det er. Det synes jeg skal bero på en fælles dybere overvejelse over, hvad det er for reelle problemer, de grupper har. Hr. Frank Aaen har jo selv anmeldt et tema, og det tema er noteret.

Fru Ester Larsen forsøger at tale udenom, at tale uden om, at det centrale problem med hensyn til læger i Danmark ikke er svenske og norske lægestuderende, der besætter vores pladser – i øvrigt er der jo nogle af dem, der bliver her som læger – det centrale problem vi har med hensyn til for få læger i Danmark i dag, er fru Ester Larsens eget partis manglende engagement og vilje til i 1980'erne at få de lægestuderende, der var brug for, ind på studierne. Det er dér, svaret ligger. Det var regeringens ansvar; det kan man ikke tørre af på den nuværende regering, og man kan heller ikke tørre det af på